

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/522/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116218636
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7116218636.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobkyne U.. R. U., O.. XX.X.XXXX, bývajúcej trvale v M., M. XX, prechodne v F. O. X. W..U.. Š. XX/X, zastúpenej JUDr. Ivetou Fabianovou, advokátkou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo nám. č. 5, proti žalovanému C.. L. U., O.. X.X.XXXX, bývajúcemu v M., M. Č.. XX, zastúpenému JUDr. Kristínou Piovarčiovou, ml., advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 17C/195/2016-30 zo dňa 31.8.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

P r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie nariadil napadnutým uznesením neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval žalobkyňu a tiež aby sa na vzdialenosť 5 metrov k žalobkyni nepribližoval. Rozhodol tak o žalobe žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanému, ktorou sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. g.) a písm. h) Civilného sporového poriadku.

2. Žalobkyňa v žalobe dôvodila, že sa nachádza v situácii, keď je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery sporových strán. So žalovaným sú manželmi osem rokov, z manželstva pochádza maloletý syn Šimon, pričom toto manželstvo pre ňu je od začiatku stresujúce. Tvrdila, že žalovaný napriek tomu, že ho ničím neprovokovala, ju neustále kritizoval a celé roky deptal, túto situáciu ďalej nezvláda, a preto sa rozhodla podať návrh na rozvod manželstva. Vzhľadom na povahové vlastnosti žalovaného má dôvodné obavy, že jej a jej dieťaťu ublíži a naplní svoje vyhrážky voči nej a voči synovi. Okrem sobášneho listu a rodného listu maloletého syna pripojila k žalobe žalobkyňa aj čestné prehlásenia svojich príbuzných a kolegyne, v ktorých popisovali stav žalobkyne, správanie žalovaného, ale aj ich syna. Svoju žalobu doplnila o ďalšie podanie, v ktorom súdu oznámila, že kontaktovala a bola na psychologickom vyšetrení v neziskovej organizácii pre týrané ženy HANA. Od tohto občianskeho združenia predložila aj vyjadrenie, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa bola vystavená závažnému psychickému násiliu zo strany manžela, ktoré pokračuje v podobe nadmerne častých telefonátov, ktoré ju psychicky vyčerpávajú a stresujú a má to negatívny dopad i na syna sporových strán. Súd prvej inštancie tiež zo spisu tamojšieho súdu zistil, že uznesením sp.zn. 11P/119/2016-22 zo dňa 23.8.2016 bolo rozhodnuté na návrh matky U.. R. U. a bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol maloletý Š. zverený predbežne do starostlivosti matky a otec zaviazaný výživným po 30 eur mesačne. Bolo rozhodnuté aj o styku otca s dieťaťom tak, že otec je oprávnený stretávať sa so synom prvú sobotu a nedeľu v mesiaci v čase od 10:00 do 14:00 hod. za prítomnosti starej matky dieťaťa.

3. Po právnom posúdení veci podľa § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1,2 písm. g/ a písm. h/, 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1,2, § 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku s poukázaním na článok 12 ods. 1, článok 15 ods. 1, článok 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj na Listinu základných práv a slobôd, Deklaráciu o odstránení násilia páchaného na ženách, súd konštatoval, že v súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obeť. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami sa súd zaoberal odôvodnením potreby neodkladnej úpravy právnych i faktických pomerov strán i primeranosťou požadovaného predbežného opatrenia a na základe predložených listinných dôkazov nemal pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Za popísaných okolností možno od žalovaného spravodlivo žiadať, aby sa zdržal kontraktu so žalobkyňou tak, ako to žalobkyňa požaduje, pričom sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, preto súd žalobe na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Mal za osvedčené dôvodné podozrenie žalovaného z psychického násilia voči žalobkyňi, ktorej telesná a duševná integrita môže byť jeho konaním ohrozená.

4. V zákonnej lehote proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia podal žalovaný odvolanie a žiadal, aby odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žalobu o nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Odvolanie zdôvodnil podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ CSP. Uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu nesúhlasí, lebo vychádza z nesprávnych skutkových zistení, ktorých podkladom sú nepravdivé a zámerne skreslené informácie od žalobkyne, ktorými hrubým spôsobom zavádza konajúci súd a napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. V prvom rade namietal, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nespĺňa základné požiadavky kladené na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, ako aj v zmysle článku 46 Ústavy SR, preto sa stáva toto rozhodnutie nepreskúmateľným. Poprel, že by na žalobkyňu vytváral akoukoľvek formou psychický nátlak, pretože v čase od 1.7.2016 až do 13.8.2016, kedy mu oznámila, že uvažuje o rozvoze, sa zdržiavala v rodinnom dome v P. maximálne 7 dní, za ten čas boli spolu na dvoch dovolenkách, kde vyzerala úplne v poriadku. Ináč svoj voľný čas trávil u svojich rodičov alebo u svojej sestry v Bardejove, kde bol aj ich syn Š.. Detailne popísal okolnosti, za akých žalobkyňa od neho odišla za súčinnosti jej rodiny - otca, matky a sestry. Poprel, že by mal v spoločnom dome nainštalovaný vnútorný monitorovací kamerový systém, poprel akékoľvek obvinenia z psychického týrania akéhokoľvek druhu, s tým, že žalobkyňu nikdy nekontroloval a v čase, keď nebola doma prítomná a jej pracovnej zaneprázdnenosti staral sa o maloletého Š.. Žalobkyňa veril a nemal dôvod ju nejako kontrolovať alebo prenasledovať. Nemožno hovoriť ani o obťažovaní SMS správami alebo telefonickými hovormi, pričom rešpektoval jej pranie, aby jej do práce nevolal, keďže sa jej následne ťažko sústreďuje na prácu. Tiež poprel akékoľvek žiarlivé kontrolujúce správanie, alebo že by podnikal kroky k údajnej izolácii žalobkyne od rodiny, naopak tvrdil, že k rodine chodila veľmi často a bola s nimi takmer celé leto. Vzhľadom na vývoj udalostí považuje za nepochybné, že žalobkyňa dlhodobo a cielene pripravovala ukončenie ich spolužitia a jeho diskreditáciu ako človeka, partnera a rodiča. Preto si dal vypracovať u znalkyne U. L. Y. G. znalecký posudok z odboru psychológie odvetvie klinická psychológia dospelých, z ktorého záverov vyplýva, že z odborného psychologického hľadiska je úplne inou osobnosťou, než ako ho účelovo popisuje žalobkyňa. Znalkyňa posúdila aj jeho rodičovskú spôsobilosť a nezistila žiadne skutočnosti, ktoré by ho z role otca diskvalifikovali. Neboli preto splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a považuje za nemysliteľné, aby všetky manželské krízy boli riešené takouto nevhodnou a nezákonnou ingerenciou súdu do medziľudských vzťahov. Taktiež nebola nijako verifikovaná tvrdená obava žalobkyne z psychického násilia z jeho strany, ktorým by bola ohrozená jej telesná alebo duševná integrita. Okrem laických a účelových tvrdení jej rodinných príslušníkov a tvrdenia pofidérneho občianskeho združenia, ktorého jediným cieľom je získavať 2 % na daniach a poskytovať pseudoochranu týraným ženám, nepreukázala, že by bola týranou osobou. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia dané boli, trval na tom, že toho času jednoznačne odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

6. Žalovaný k odvolaniu pripojil zoznam odchádzajúcich volaní zo svojho telefónu na mobilný telefón žalobkyne, na pevnú linku žalobkyne do jej práce, ako aj zoznam SMS správ odchádzajúcich z jeho mobilného telefónu na mobilný telefón žalobkyne. Pripojil tiež zoznam odchádzajúcich volaní z mobilu žalobkyne na jeho mobil. Ďalej pripojil znalecký posudok č. 1/2016 znalkyne U. L. Y. G. vo veci jeho psychologického vyšetrenia v súvislosti s neodkladným opatrením pre dôvodné podozrenie z násilia voči

blízkej osobe. Súčasťou znaleckého posudku boli čestné prehlásenia kolegov, rodinných príslušníkov a známych ohľadne charakteristiky osobnosti žalovaného z ich pohľadu.

7. Žalobkyňa sa k odvolaniu vyjadrila písomne, naďalej zotrvala na potrebe neodkladného opatrenia v celom rozsahu a navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Všetko, čo uviedla v žalobe o vydanie neodkladného opatrenia je pravda, nevymýšľa si, ani nemá k tomu sklony. Jednoducho nevydržala tlak a napätie, a tak ušla od psychického tyrania spolu s dieťaťom. Je len pochopiteľné, že kto žalovaného pozná iba zbežne (a to sú práve tí jeho svedkovia, ktorí podpísali čestné prehlásenia), navonok vidia takmer ideálneho pracovníka, manžela a otca, hoci vyjadrila pochybnosť, ako sa môžu vyjadrovať k týmto okolnostiam, keď nikto z nich u nich nikdy nebol, alebo len ako výpomoc okolo domu a nikdy ich nemal možnosť pozorovať vo vzájomnej interakcii a interakcii s dieťaťom. Poukázala na to, že dlho zvažovala jednak návštevu centra pre týrané ženy, ale aj podanie trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Po tom, čo mala skutočne šťastie, že neodkladné opatrenie vydané bolo, prišla veľká úľava a konečne sa mohla trochu upokojiť. Napriek tomu sa tlak na jej osobu presunul z priameho nátlaku na nátlak cez dieťa s tým, že všetko čo žalovaný podniká, nie je v záujme syna, ale je to iba nová forma nátlaku na ňu, pretože chce docieľiť, aby sa k nemu vrátila, aby bola mimo dosahu svojich blízkych, čo nikdy neurobí, lebo bol by to jej koniec. Zrútila by sa, on by ju celkom ovládol a postupne zničil. Vyhrážky žalovaného, že ju zabije a zabije aj dieťa, alebo seba, nedokáže posúdiť, nakoľko sú pravdepodobné, alebo či ide len o citové vydieranie, má však obavy z jeho vyhrážok hlavne v súvislosti s tým, že jej tvrdil, že obchodoval so zbraňami a že pozná osoby, ktoré vedia veľa vecí vybaviť „po svojom“. Nevie tiež posúdiť, či žalovaný je alebo nie je schopný tieto vyhrážky naplniť a zrealizovať. Má obavy o seba a ako matka obavy o svoje dieťa. Komentovala znalecký posudok U.. L. Y. G. a jeho závery, k jednotlivým odsekom sa vyjadrovala a poukázala hlavne, že u odporcu ide o menej emočne zrelú osobnosť, preukázal sa u neho nízky emocionálny stupeň prežívania vyšších citov, čo spôsobuje enormné ťažkosti pri vzájomnom spoluzití s partnerom a v rodine. Spochybnila závery tohto posudku vzhľadom tvrdenie psychologičky, ktoré je nedôveryhodné už iba z toho dôvodu, že nevidela dieťa v interakcii so žalovaným, nejde o detského psychológa a nemôže posudzovať jej vzťah so žalovaným, keďže psychologička ju nevyšetrila. Vzhľadom na záver o problémoch žalovaného s vyššími emóciami je neuveriteľný záver znalkyne, že iba vo vzťahu k žalobkyni a vo vzťahu k synovi toto neplatí. Na záver uviedla, že predmetné neodkladné opatrenie možno zabránilo ďalšej tragédii a pomohlo ochrániť dva ľudské životy, a to jej a život syna. K vyjadreniu bol pripojený znalecký posudok znalca P. X. Z., P. č. 38/2016 vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému Š., kde v bode 6 záveru je odpoveď aj na otázku, či žalobkyňa vykazuje znaky týranej osoby tak, ako je to uvedené v príslušných medzinárodnoprávných dokumentoch, teda či u poškodenej bol zistený syndróm týranej osoby a táto skutočnosť na základe psychologického vyšetrenia bola u žalobkyne potvrdená. Táto skutočnosť bola komparovaná aj s diagnostickými kritériami MKCH-10 medzinárodnej klasifikácie chorôb, ktorá má platnosť v rámci európskej kriteriálnej normy posudzovania diagnostických kritérií v danej veci pod kódom F.43 reakcia na ťažký stres a adaptačné poruchy (č. 40/2016 znalecký posudok P.. X. Z. P.. vo veci podozrenie na týranie blízkej zverenej osoby).

8. K vyjadreniu žalobkyne bolo podané stanovisko žalovaného, došlé na Okresný súd Košice I dňa 31.10.2016, v ktorom zotrval na svojom odvolaní. Neodkladné opatrenie podľa neho nezabránilo žiadnej tragédii, len mu skomplikovalo fungovanie. Žalobkyňa uvádza, že obchodoval so zbraňami, lebo podľa jeho predstáv ako obchodník so zbraňami by sa mal topiť v peniazoch, po jej odchode z domu by nemal mať finančné problémy, na účte mu však ostalo asi 300 €. Bez pomoci svojich rodičov by nemal prostriedkov ani na základné fungovanie, keďže žalobkyňa previedla bez jeho vedomia z jeho účtu 44.000 € dňa 10.6.2011. Pokiaľ predložila znalecký posudok P.. X. Z. P.. č. 40/2016, tak s jeho závermi nesúhlasí, je vypracovaný neodborne a neboli aplikované adekvátne psychodiagnostické metódy a techniky. Navrhol preskúmanie objektivity znaleckého posudku a jeho záverov znaleckým ústavom, resp. o ustanovenie nezávislého znalca v tomto konaní, ktorého vyšetreniu je ochotný sa podrobiť. Žalobkyňa má dlhodobé psychické problémy, nezvládala tlak v práci a mala psychické problémy aj po tehotenstve, pravidelné depresie a téma psychického týrania odznela až v začiatkoch riešenia rozvodu, dovtedy o tom nebola ani zmienka. Pokiaľ žalobkyňa podala trestné oznámenie pre podozrenie z týrania, vytvorila mu priestor, v ktorom sa konečne bude môcť voči jej klamstvám brániť, pretože je otáznave, prečo s týmto trestným oznámením čakala až doteraz, keď podľa jej slov toto týranie trvá už veľmi dlho, a preto vyhrážky trestným oznámením považuje iba za zastrašovanie.

9. K stanovisku prišlo opäť vyjadrenie zo strany žalobkyne na Okresný súd Košice I dňa 23.11.2016. Opäť poukazovala na rôzne aspekty správania sa žalovaného voči nej, aj v súvislosti so sexuálnymi narážkami, kedy u nej vyvolával presvedčenie, že je škaredá, neschopná a musí byť vinná za všetko, čo sa v domácnosti stane, pokiaľ to nie je tak, ako si to žalovaný predstavoval. Niekoľkokrát z domu odišla, ale stále sa vrátila, lebo verila, že rodinu treba zachovať, lebo to je najdôležitejšie bez ohľadu na jej osobu. Žalovaný začal vojnu len z toho dôvodu, že si dovolila konečne sa vzoprieť jeho despotickej povahe, neustálemu ubližovaniu a ponižovaniu. Poprela, že by mala niekedy psychické problémy, ktoré by si vyžadovali liečenie alebo lieky a nemá ani žiaden záznam o svojej zdravotnej karte. Aj to, ako žalovaný koncipoval svoje stanovisko, svedčí o jeho postoji ku nej a k tomu, ako ju vníma. Hoci nič z toho, čo uvádza nie je pravda, bolí ju to a spôsobuje jej to duševné útrapy, nevie predstaviť, ako by konal, keby sa voľne k nej mohol priblížiť a vyhľadať ju. Nemusela si vymýšľať, aby navodila dojem týranej ženy, pretože bola v manželstve dlho psychický týraná, prežila si veľmi veľa, konečne nabrala odvalu a za pomoci rodičov ukončila toto trápenie. V ďalšom sa venovala opisu vzťahu otca a dieťaťa, ako aj vzájomnej starostlivosti sporových strán ako rodičov o spoločné dieťa.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal vec na základe podaného odvolania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) bez nariadenia pojednávania. Po skonštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Žalovaný použil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d/,f/,g/,h/ CSP, t.j. že:

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody použité žalovaným nie sú naplnené.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu je uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým nariadil požadované neodkladné opatrenie, dostatočne, zákonne a presvedčivo odôvodnené, preto odvolacím súdom aj preskúmateľné. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z predložených dôkazov nevyšli najavo, tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Zo zisteného stavu veci súd vyvodil aj správny právny záver a nebol zistený taký nesprávny procesný postup súdu, ktorý by mal za následok porušenie práv žalovaného na spravodlivý proces.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd konštatuje, že vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody uznesenia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 písm. CSP neodkladné opatrenie možno strane uložiť najmä aby:

g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

16. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť. K ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak dostupná právna literatúra uvádza, že násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násillia sú rozdielne,

spájajú ich aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Obzvlášť komplikované je preukazovanie správania sa, nesúceho znaky psychického násilia, páchaného na ženách zo strany partnera.

17. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie správne vyhodnotil na základe predložených dôkazov situáciu žalobkyne, v ktorej sa nachádza. Aj napriek odvolaniu a k odvolaniu priložených dôkazov odvolací súd konštatuje, že tieto dôkazy nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie oprel o vyjadrenie OZ HANA, zaoberajúceho sa problematikou týraných žien a správnosť vyjadrenia potvrdili aj závery znalkyne P.. X. Z., P., ktorá jednoznačne konštatovala u žalobkyne prítomnosť symptómov týranej ženy. Sám žalovaný podľa názoru odvolacieho súdu nemôže posúdiť objektívne rozhodné skutočnosti a taktiež ani osoby, ktorých prehlásenia k odvolaniu pripojil. Pokiaľ žalobkyňa využila pri riešení problému pomoc svojej rodiny, obvykle je to jediný konštruktívny spôsob, pretože osoba vystavená násilnému správaniu sa zo strany partnera v prevažnej väčšine ani sama nie je schopná takéhoto riešenia. Ostatné námietky žalovaného (ale i vyjadrenia žalobkyne) súviseli s ich vzťahmi ako rodičov a mal. Š., čo nebolo predmetom tohto konania, preto sa nimi odvolací súd nezaoberal (boli predmetom konania o neodkladnom opatrení v konaní 11P/119/2016 a prípadne budú v rozvodovom konaní, s ktorým je spojené konanie o úpravu ich pomerov k mal. dieťaťu v zmysle § 100 Civilného mimosporového poriadku.

18. z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).